

4. MAI

medlemsblad for NKS

november 1974

NKS og streikene i arbeiderbevegelsen

side 3.

INNHold:

Side 3: Streikestøtte.

" 9: Vellykket aksjonsdag den 31.

" 13: Hva er dialektikk?

" 15: Idealisme eller materialisme i
homofili-debatten?

" 19: Tema: Sikkerheten.

Til alle medlemmer. Les artikkelen umiddelbart!

STREIKE- STØTTE

vår
viktigste
oppgave

NÅ!

Kamerater!

Arbeidsutvalget i sentralstyret har diskutert stoda i streike-støttearbeidet, og fattet vedtak om at dette arbeidet er forbundets hovedoppgave akkurat nå. Denne artikkelen vil gå inn på bakgrunnen for vedtaket.

Situasjonen i streiken:

I skrivende stund er situasjonen preget av en god del uklarhet. Gjennom de siste forhandlingene er det oppnådd tilsynelatende enighet om en såkalt "pakkeløsning" hvor heismontørenes krav om tilbakebetaling er "pakket inn" i det generelle opplegget. Forslaget skal ut til uravstemning blant de streikende, og på selve forhandlingsmøtet var det uenighet blant arbeidernes representanter mhp. hvordan de skulle stille seg: Deler av streikekomiteen har gitt klart uttrykk for at de vil agitere mot det forslaget som nå blir framlagt. Også den delen av streikekomiteen som stemte for meklingsforslaget har seinere gitt uttrykk for mis-

nøye, men framholdt at lock-out-trusselen var det avgjørende for at de bøye av. Stemningen blant heismontørene er fremdeles så militant at forslaget ikke på noen måte er sikra flertall ved uravstemninga, og dermed er muligheten for lock-out og/eller tvungen voldgift fremdeles tilstede.

Og uansett hvordan heismontørene stiller seg har telefonsentralmontørene en fast, prinsipiell holdning til etterbetalingsspørsmålet: De vil ikke bøye av, og karakteriserer framlegget for heismontørene som knefall.

Stemninga blant de streikende telefon- og heismontørene er i det hele meget bra. Enheten og samholdet styrkes dag for dag, streikene er gjennom-organiserte og preget av stadige diskusjoner og stor aktivitet. Støtta vokser i kjempeomfang, både fra andre fagorganiserte og fra øvrige grupper i folket. Det er stor forståelse for at krava som er stilt er av prinsipiell betydning for hele arbeiderklassen: Kravet om etterbetaling fra tariff-periodens utløp til streikas begynnelse er mer enn ett økonomisk krav, det gjelder i siste instans å forsvare, ikke uthule selve streikeretten. Den blanke avvisinga av tvungen voldgift er en kamp mot tvangslovene i arbeidslivet, en kamp arbeidsfolk i Norge har ført lenge og hardt. Vi kommunister har ett helt klart standpunkt til tvungen

voldgift (eller lønnsnemnd): Uansett hvilke grupper av arbeidstakere det gjelder går vi mot dette, og her skiller vi oss fra både reformistene og sosialdemokratene.

Det politiske nivået blant de streikende blir stadig høyere. På et streikemøte for kort tid siden vedtok heismontørene med overveldende flertall følgende uttalelse:

" ENHET STUDENTER - ARBEIDERE STEM RØD FRONT I DNS! "

Den politiske praksisen Rød Front har hatt i DNS de siste åra har styrka bånd mellom studenter og arbeidere. Når denne linja nå angripes av reaksjonen er det viktig at den forsvares. Vi oppfordrer derfor alle til å skaffe seg to klipp og stemme Rød Front i DNS 23. november.

BEHOLD DNS RØDT - SLÅ REAKSJONEN TILBAKE!

DNS I FOLKETS TJENESTE - IKKE I KAPITALENS TJENESTE!

Dette vedtaket er enestående i DNS's historie, og sier mye både om betydninga av et godt støttearbeid, og om nivået på streika.

SISTE: Også telefonsentralmontørene har fatta et liknende vedtak!

I NAF's leir blir stemninga stadig mer desperat. Som AKP slår fast i en løpeseddel er lock-out-trusselen "en bløff og et desperat trekk". Arbeidskraftkjøperne har begynt å merke virkningene av heismontørstreiken. Bygningsarbeide forsinkes og kan komme til å stoppe helt. Dette merkes spesielt hardt nå, fordi høykonjunkturrene i norsk kapitalisme muliggjør kjempeprofitter svært raskt. Samtidig med NAF's økonomiske interesser er trua er lock-out-varselet et politisk pressmiddel for å få gjennomført tvungen voldgift eller tvinge arbeiderne til kompromisser på spørsmålet om etter betaling. Kapitalistene ønsker minst av alt en gjentakelse av de streikende vi har sett under årets lønnsoppgjør. Derfor tar de fram "knyttneven" og varslar stor-lock-out. Men en slik lock-out vil først og fremst ramme dem sjøl. Om 90 000 mann blir tatt ut av produksjonen vil norske monopoler (spesielt i oljesektoren) lide store tap ogsvekket kraftig i konkurransen med utlandet. Men selv om lock-out-trusselen i hovedsak er en bløff, et forsøk på å få arbeiderklassen til å gi seg uten kamp, så er arbeidskraftkjøperne desperate nok til å sette trusselen ut i livet. Vi må hele tida mobilisere ut fra dette, og samtidig propagandere at det bare er gjennom innbitt kamp arbeiderklassen kan avverge ^{en} slik ting.

Hvilken betydning har en slik streik?

Hvilke krav stiller den til oss?

Årets lønnsoppgjør har vært uroligere enn på lang tid. Streikekämpene har tilført arbeiderklassen et vell av nye og verdifulle erfaringer. Dette har den revolusjonære teorien gang på gang lagt vekt på, ofte i kamp mot "venstre"-opportunistiske strømninger som undervurderer dagskampens betydning.

Lenin sier:

" Enhver streik minner kapitalistene om at det er arbeiderne og ikke de selv som er herrer - de arbeiderne som stadig mer høylydt hevder sine rettigheter. Enhver streik er en påminnelse for arbeiderne om at deres stilling ikke er håpløs - om at de ikke står alene.....

Ved enhver streik gjør tanker om sosialisme seg gjeldende blant arbeiderne, tanker om hele arbeiderklassens kamp for frigjøring fra kapitalismens undertrykkelse. Det har ofte skjedd at arbeidere på en bestemt fabrikk, eller i en bestemt industrigren eller i en bestemt by knapt har tenkt over eller ant noe om sosialisme før de fikk erfare en storstreik, men etter streiken startet de studier og foreninger slik at flere og flere arbeidere ble sosialister. Av en streik erfarer dessuten arbeiderne hva arbeidsgivernes og deres egen styrke består i, de lærer seg til ikke å bare tenke på sine egne arbeidsgivere og sine egne nærmeste arbeidskamerater, men på alle arbeidsgivere, hele klassen av arbeidsgivere og hele klassen av arbeidere..... Enn videre åpner en streik arbeidernes øyne ikke bare for kapitalistenes, men også for regjeringens og lovverkets karakter".

Er det ikke nettopp dette vi ser eksempel på også i dag, og som de streikende telefonsentral- og heismontørens prinsippfaste holdning er det beste uttrykk for?

Kamerater: I og med lock-out-trusselen og arbeiderklassens klare avvisning av alle forsøk på knebling og tvang, står vi overfor en kraftigere skjerping av klassekampen enn på lang tid. Ikke siden 1931 har lock-out vært på tale som tvangsmiddel i en arbeidskonflikt og det er lenge siden sosialdemokratiets svik og reformismens ubrukbarhet har framstått så klart for arbeidsfolk i Norge. For den kommunistiske studentbevegelsen stiller denne situasjonen nye og skjerpa krav:

" Oppsvinget i bondebevegelsen nå er en meget stor begivenhet. Det vil ikke gå lang tid før bøndene i alle provinser i Midt- Sør- og Nord-Kina reiser seg i hundrevis av millioner..... Den vil være en prøvestein for alle revolusjonære partier og alle revolusjonære kamerater - den vil enten godta dem eller forkaste dem. Det finnes tre alternativer: Skal vi stille oss i spissen for bevegelsen og lede den? Eller skal vi gå mot den og sett i gang kamp mot den? Det står enhver kineser fritt å velge, men hendingene vil tivnge alle til å foreta et raskt valg"

Mao Tsetung.

DET NYTTER Å STREIKE!

Da vi starta opp diskusjonene om et eget studentforbund ble faren for studentisolasjonisme reist som et viktig motargument. Dette har ikke vært noen framtreddende tendens i NKS's arbeid til nå: men skal vi holde fast på den stø, kommunistiske kursen landsmøtet trakk opp må vi aldri forsømme en eneste sjanse til å knytte nærmere bånd til proletariatet. Hvis ikke vil det alltid være en fare for at studentforbundet degenererer til en intellektuell prateklubb. Gjør vi dette vil vi også være ubrukelige som ledelse for studentenes egen kamp.

Til slutt noen ord om metodene.

Alle lag må diskutere grundig hva som kan gjøres lokalt. Allment må vi ta sikte på å samle så brei støtte som mulig på de streikende arbeidernes egne premisser. Her går det en viktig skillelinje mellom oss og "venstre"-opportunistene i KUL, som har til linje at de skal fortelle arbeiderne hva som er best å gjøre. Mot dette hevder vi at arbeiderne fortjener vår uforbeholdne støtte, uansett hva som f. eks. utfallet av heismontørens avstemning måtte bli.

Dann uavhengige støttekomiteer der dette er mulig! Disse støttekomiteen bør helst ledes av erfarne folk, så prioriterer kader til dette. Både for vår egen del, og av hensyn til de massene vi må trekke med, er det viktig at støttekomiteene ikke bare blir praktiske arbeidsgrupper, men også driver studier. (se forslag nedenfor).

Vurder hva som er minimumsinnsatsen alle medlemmer skal utføre. Kan f.eks. samtlige trekkes med i pengeinnsamling? Hvordan løse problemer for folk som er midt i eksamenskjøret?

Ta saka opp på allmannamøter, i foreninger osv. Få breiest mulig politisk støtte!

Følg utviklinga i streiken nøye - les og spre "Klassekampen" bedre enn til nå. KK er den eneste avisa som konsekvent og grundig dekker forløpet av streikene fra dag til dag - her kan det hentes mye informasjon og bra politikk!

KAMERATER: KAST KREFTENE INN I AKTIVT STØTTEARBEID NÅ!

STYRK BÅNDA ARBEIDERE -STUDENTER, - PROLETARISER-NKSs POLITIKK OG PRAKSIS!

Forslag til studier:

- 1) "Streik" - Oktoberhefte (1971)
- 2) AKP(ml)s faglige studiebok
- 3) NKS-boka, særlig AKP's hilsing(s.114-119)

Dessuten Klassekampen -nr. fra hele høsten

En kamerat i AU.

Enkeltuttalelser står
for artikkelforf.
egen regning

VELLYKKET AKSJONSDAG DEN 31!

Hva skjedde?

Streiker: 16 lærerskoler, 5 sosialskoler, universitetet i Tromsø, universitetet i Bergen, store deler av Bergen lærerskole, DH i Volda og journalistiskolen i Oslo var i streik.

På Tromsø lærerskole og Barnevernsskolen i Bergen var praksiselevene også i streik.

Aksjoner: En rekke skoler og institutter hadde aksjoner med stor aktivitet og oppslutning, deriblant 5 lærerskoler, bibliotekskolen, arbeidsterapiskolene.

Demonstrasjoner: I følge vår oversikt var det demonstrasjoner i Oslo, Bergen, Trondheim, Tromsø, Bodø, Kristiansand, Hamar, Volda, Levanger og Nesna, Sogndal.

Om oppslutningen vet vi at i Tromsø deltok 450 - ca. 1/3 av studentene der, i Bergen 1100, i Trondheim ca. 700, i Kristiansand 250 og i Oslo 1500.

Tilslutning: Organisasjoner som: LNL, FR, NSU, PLO, det ny-startete Vernepleierelevforbundet, NGS, YLI.

De 4 studentersamfunnene. Enkeltskoler (som ikke alt er nevnt) Handelshøyskolen og sykepleierskolen i Bergen, Husflidskolen, fysioterapiskolen, spesiallærerskolen i Oslo, Økonomisk faghøyskole og teknikkern i Trondheim.

En rekke av disse skolene deltok i felles byledelser.

HVA HAR VI OPPNÅDD?

- En viktig delseier - klar uttalelse fra Ingrid Eide, KUD:
PH-loven skal ikke iverksettes 1/1-75!

Departementet har helt klart blitt tvunget på vikende front. Den opprinnelige planen i vår var å iverksette loven fra 1/1. I høst vet vi at det har vært motsigelser på tidspunktet i dep., noe som bl.a. har kommet til uttrykk ved at det har vært umulig å få et klart svar på dette.

Men presset fra studentene tvang Ingrid Eide i dep.s politiske ledelse på aksjondagen til offisielt å uttale at loven skal iverksettes 1/8-75. Andre uoffisielle uttalelser fra lavere instanser i dep. har gått ut på at det er meningen å iverk-

sette deler av loven, konkret: delene som går på kompetanse, fra 1.januar, men Eide sa at det kjente hun ikke til! Denne offisielle uttalelsen skal vi bruke til å gjøre det politisk umulig for dem å iverksette noen del av loven 1.jan. Kampen om PH-loven er m.a.o. ikke vunnet, men vi har vunnet en viktig delseier.

- Et viktigere resultat på lengre sikt er at vi i løpet av kort tid har lagt et solid grunnlag for en enhetsfront av utdanningsssøkende mot statens utdanningspolitikk.

Vi har med få unntak nådd ut til massene med politikken vår,

og den har fått bred og aktiv oppslutning.

Bredden i massebevegelsen kommer til uttrykk både ved at folk av de aller fleste politiske avskygninger har sluttet opp og ved det store antall ulike skoleslag som har deltatt i aksjonene.

Aktiviteten har mange steder vært meget stor hele uka. Bare i Oslo er det f.eks. spredd over 50 000 LNL-løpesedler og 17.000 FR-løpesedler på stands, morgenrushutdeling og skolebesøk.

Massene har vært trukket aktivt med i denne virksomheten og i annen aktivitet som kulturgrupper, pressegrupper o.l. Det har blitt laget dukketeater, vanlig teater, sketsjer og viser i fleng.

En videreutvikling av denne brede og aktive massebevegelsen er en absolutt nødvendig forutsetning for at vi skal vinne seire i dagskampen, mot DH-systemet og PH.

Men den vil også ha en mer vidtrekkende betydning. Gjennom å reise massene til kamp og gjennom aktivt å propagandere og avsløre statens klassekarakter, hvem som er venn/fiende, viser alle erfaringer oss at vi vil trekke stadig flere over mot sosialismen.

- Et annet resultat av bevegelsen og av aksjonen er utvilsomt at NKS er blitt styrket. Det aller meste av organisasjonen har stått på en felles politikk og kjempet den samme kampen. Dette og det gode samarbeidet som er blitt utviklet mange steder mellom ulike læresteder har styrket oss. Gjennom de kamperfaringene vi har trukket i høst har vi utviklet organisasjonens kampevne og stiller bedre rustet til vårens kamper.

Aksjonen har vist oss betydningen av at kommunistene går i spissen for massekampen. Universitetet i Bergen er et godt eksempel på dette. Der ble alle krefter kastet inn i mobilisering til massekonferansen. Den samlet 800 studenter og la grunnlaget for de fine resultatene i aksjonsuka og for det videre arbeidet.

SVAKHETER

Bildet er sjølsagt ikke entydig lyst. Noen steder har vi ikke evnet å nå ut med politikken og mobilisert massene. Universitetet i Oslo er ett eksempel. De har hatt en

annen hovedoppgave, og mobiliseringa til denne aksjonen har vært laber.

Mobiliseringa har heller ikke vært like grundig alle steder. Det har vært murring på at folk ikke har fått tid til å sette seg grundig inn i politikken, f.eks. i St.meld.17, at bevegelsen har gått for fort fram. Jeg mener at årsaken til dette må ligge i tendenser til å hemmeligholde politikken for massene, en undervurdering av politikken og oss sjøl, noen steder også en klar undervurdering av massene. At disse tendensene har ført til at vi har kommet for sent ut med politikken, for sent i gang med mobiliseringa. Dette er imidlertid tendenser som kan rettes opp igjen ved et mer grundig etterarbeid, studiemøter på st.meldinga f.eks.

Et par steder har høyrekreftene mobilisert mot oss, på det ene stedet klarte de å stoppe aksjonen. Dette er en tendens som vi bør være på vakt mot, også andre steder.

Det har tidligere ofte vært en svakhet, spesielt for skolene, at det har blitt spredd svært lite kommunistisk propaganda i forbindelse med interessekampen. Dette er nok fremdeles en tendens, men såvidt jeg er i stand til å oppsummere er dette en svakhet som er i ferd med å bli rettet opp svært mange steder.

Det har ikke vært mulig å få til en grundigere oppsummering på så kort tid. Det vil bli gjort grundigere siden.

Hege

Hva er dialektikk?

Interessen for den dialektiske materialismen, den marxistiske filosofien, er sterkt økende blant de kommunistiske studentene for tida.

Hos mange kamerater er det fremdeles tvil og usikkerhet og uenighet i spørsmål som angår den dialektiske materialismen. Enkelte har ganske dyptgående motsigelser, bl.a. i spørsmålet om naturdialektikken. Erfaringa har vist at motsigelser på spørsmål om dialektikken ofte har sammenheng med motsigelser på andre områder, f.eks den kommunistiske politikken. Det er derfor ytterst viktig å ta slike motsigelser alvorlig. Partiet har understreka behovet for styrking av de ideologiske studiene. Det gjelder også for studiet av den dialektiske materialismen.

MATERIALISTEN

ER UTE MED ET NYTT NUMMER I DISSE DAGER.

EMNE: HVA ER DIALEKTIKK?

Med dette nummeret tar vi først og fremst sikte på å bidra til økt forståelse for dialektikken ved sjøl å kaste oss ut i den debatten som nå pågår. Vi vil stille motsigelsene så skarpt som mulig gjennom å sette ulike syn, korrekte og ukorrekte, opp mot hverandre.

Opportunistene, særlig "venstre"-opportunistene fører fram ei idealistisk og metafysisk (dvs. udialektisk) linje, alt mens de påberoper seg Marx og Lenin. Den korrekte linja vil bare kunne vinne fram i kamp mot opportunistenes feilaktige oppfatninger. For de kommunistiske studentene spesielt, er en dypere forståelse for den marxistiske filosofien nöye knytta til hard kamp og konsekvent avvisning av den borgerlig-idealistiske "dialektikken" som KUL og andre opportunistiske grupperinger driver og produserer.

Materialisten har også et videre siktemål. Vi vil arbeide med å bryte ned de tradisjonelle skillelinjene mellom "filosofiske

Den dialektiske materialismen er kommunistenes verdensanskuelse. Dette må ikke bli en tom frase. Erfaringer fra bl.a. Kina har vist at dialektikken blir til et mektig våpen for massene så snart de har lært å beherske den. Den dialektiske materialismen gir oss en dypere og mer korrekt forståelse av virkeligheten og av klassekampen spesielt. Vi lærer å skille bedre mellom korrekte og feilaktige ideer og øker forståelsen for partiets politiske linje.

Materialisten henvender seg altså ikke til noen snever krets av "teoretikere". Vi må komme bort fra forestillinga at dialektikken er noe forferdelig vanskelig, en slags mystisk vitenskap for de få innvidde. Mange er i dag redde for å gi seg i kast med studier av den dialektiske materialismen. Det er ei høyst forståelig holdning, men ikke desto mindre ei feilaktig holdning for oss kommunister.

VI OPPFORDRER ALLE KOMMUNISTISKE STUDENTER TIL Å
KJØPE MATERIALISTEN OG FLITTIG ANVENDE DET I
STUDIENE AV DEN DIALEKTISKE MATERIALISMEN.

NESTE NR.

Neste nr. av avisa, som er planlagt å komme i månedsskiftet nov./des. vil bl.a. inneholde forberedelsesstoff til smålagsmötet om kommunevalget. Dessuten vil svært mye av dette nr. være viet kvinnekampen. Pga. plassmangel fikk vi det ikke med denne gangen.

Redaksjonen har fått flere forslag til nye tema-emner. Vi skal vurdere disse, og evt. gi en begrunnelse for de vi ikke tar med.

Kritikk av avisa - innhold, lay-out m.v., er fortsatt velkomment til redaksjonen.

Red.

IDEALISME eller MATERIALISME i HOMOFILI-DEBATTEN?

La meg innledningsvis slå fast at jeg ikke har "god vitenskapelig bakgrunn" for å skrive dette innlegget. Men jeg ser det som mer fruktbart å forsøke å drive fram debatten ved å legge fram ideene mine, enn å holde kjeft. Jeg kan ikke nå gi noe særlig bidrag til analysen av homofili i Norge idag, men jeg håper at jeg kan være med å gi en slik debatt et visst utgangspunkt.

Jeg skal mer enn gjerne omvurdere mine synspunkter dersom premisene jeg bygger på er mangelfulle eller gale.

Diskusjon om årsaker er nødvendig.

Så vidt jeg vet eksisterer det idag en motsigelse innen bevegelsen på spørsmålet om å diskutere årsakene til homofili. Jeg forstår det slik at (enkelte?) homofile mener at dette ikke er det viktigste - de har krevd at ml-bevegelsen skal uttale mer åpen støtte til de homofile og engasjere seg kraftigere i arbeidet for deres rettigheter. Bevegelsen har til en viss grad engasjert seg, men ikke nok, heter det.

Dette synet på diskusjonen må vel være et tvers igjennom umaterialistisk standpunkt. Dersom vi ikke kan diskutere og finne årsakene, kan vi heller ikke få en riktig politikk. Å fjerne årsakene fra problemet er like galt som å fjerne arbeiderklassen fra marxismen - det blir bare pølsejev. hvordan i søren skal et problem kunne løses/bekjempes dersom man ikke kjenner årsakene. Å få en riktig politikk uten å ha analysert et problem er en illusjon. Så derfor - sett igang årsaksgrunnlagsdiskusjonen.

Naturgavene.

Naturen "ga" menneskene kjønnsorganene for å gi oss muligheten for å føre slekten videre. Når vi i tillegg fikk lysten og vellysten, var vel det for at vi skulle "finne fram og stå på".

Det heterofile forhold er derfor det nødvendige - det naturlige.

I tillegg har menneskene fått en kontinuerlig seksualdrift som varer i mange tiår, - og en hjerne som muliggjør tankevirksomhet. Dermed er også grunnlaget for den "seksuelle utfoldelses" utallige veier lagt.

At denne utfoldelse ikke bare kan være tilfeldig og naturgitt, skal jeg forsøke å vise i resten av innlegget.

Fra Faglig 1.mai-Fronts tog i Oslo i år.

Det materielle grunnlaget.

Det menneskelige tankearbeid atviklet(-er) seg, ifølge marxismen, først og fremst gjennom bearbeidelsen av naturen - arbeidet. Med arbeidet oppsto også menneskesamfunnet. Rammen om menneskenes "åndelige og fysiske" aktivitet (også den seksuelle) blir således bestemt av produksjonskreftenes nivå og produksjonsforholdene.

Jeg vil her bruke eksempler for å få fram hva jeg mener:

Noen mennesker får orgasme av å se seg sjøl i speilet. Andre av å blotte seg. For at noen i det hele tatt skal komme inn i disse baner, er det en dyd av nødvendighet at speilet er oppfunnet, og at vedkommende kjenner oppfinnelsen. Likeledes: Blotting kan da ikke være særlig aktuell i samfunnskulturer der klar ikke blir brukt. Og det må forutsettes at nakenhet er noe umoralsk evt. unaturlig.

Vi kan derfor slå fast at ihvertfall enkelte former for "avvik" er nøye knyttet til produktivkreftenes utvikling og moralen som er bygd på denne.

Videre:

Det skulle være all grunn til å anta at en slave og en slaveeier hadde forskjellige seksuelle problemer. For slaven som jobber 18 timer i døgnet vil f.eks. homoseksualitet verken være så aktuelt eller så interessant som for slaveeieren som ligger på sin benk og studerer navlen sin hele dagen, spiser druer og legger ut om sine tanker til ynglingene, som hengivent følger med, mens harpemusikken klinger yndig i bakgrunnen.

Det skulle således være klart at klassenes forskjellige stilling frambringer forskjellige problemer, også seksuelt.

Homoseksualitet og klassekamp.

Det er nødvendig at problemet omkring homoseksualitet vurderes konkret og ikke abstrakt. Det må innebære at man foretar historisk-kulturelle og klassemessige analyser når man tar stilling til saken.

Et analogt eksempel:

Når vi idag går inn for selvbestemt abort, er det fordi dette er en klasselov. Dette betyr ikke at vi i enhver situasjon er for fri abort, f.eks når samfunnet er istand til å løse de problemer en uønsket født-sel idag fører med seg.

Likeledes - dersom homofili ikke er noe som er nedlagt fra fødselen av, må den konkret vurderes ut i fra den samfunnssammenhengen den er oppstått i, dens klassemessige tilhørighet og funksjon.

For å klargjøre hva jeg mener, tyr jeg igjen til eksemplene:

- Sovjetunionen forbød i 30-årene homoseksualitet. Huff, sier mange, innskrenkning av friheten.

Men frihet er ikke noe abstrakt.

Nordahl Grieg viser oss gjennom noen korte avsnitt i boka "Ung må verden ennu være" at homoseksualiteten eksisterte og spredte seg særlig i teaterkretser, og ofte ble den en betingelse for teaterarbeidere for å få seg jobb. De homoseksuelle fanebærerne i dette miljøet var degenererte og reaksjonære. Bolsjevikene sto overfor spørsmålet - for-

by homoseksualitet eller la reaksjonære miljøer spre seg! Svaret ga seg selv.

- I Albania er homoseksualitet forbudt.

Muhammedanismen, som også oppfordrer til homoseksualitet, har hatt stor innflytelse på albanerne. Enn videre: Det albanske presteskapet utmerket seg ikke akkurat ved å stå på folkets side i kampen mot fascismen, utbytting og undertrykking. Homoseksualitet var ikke uvanlig i disse kretser.

I kampen mot de gamle reaksjonære tradisjoner, miljøer og personer var derfor forbud mot homoseksualitet et klassekampsspørsmål. (Uten sammenligning forøvrig: Den samme skjebne rammet helskjeget - geistlighetens statussymbol. Skjeget fikk derfor samme negative betydning for albanerne som Hitlerbarten for oss nordmenn.)

- Et tredje og mer nærliggende eksempel.

Noen borgerlige feminister som er veldig opptatt av å frigjøre kroppene sine (Women's Lib-USA, små norske grupper osv.), oppfatter kvinnefrigjøring som fysisk frigjøring fra mannen og anser samleie med menn som vold. En slik dustet form for kvinnefrigjøring, som fører rett ut i det "politiske homofili", er det vel få ml-ere med sans for den norske arbeiderkvinnens problemer som tar alvorlig, langt mindre godtar.

Biologisering.

Til slutt litt om tendensen til å gjøre homofili - og andre avvik - til biologiske problem. Jeg tror at jeg gjennom mitt innlegg til en viss grad har vist at seksuelle avvik har samfunnsmessige årsaker. Dette åpner ihvertfall for en meningsfylt diskusjon, selv om utgangspunktet ennå ikke er godt nok. Men ved å biologisere problemet kutter man også diskusjonen. Dersom det er et biologisk faktum at 5% er homofile, vil det bli lite å diskutere.

Enkelte hevder f.eks. at visse dyr har homoseksuell omgang - og dette skal da rettferdiggjøre homoseksualiteten i menneskesamfunnet. Men slike tjuvtricks kan man bare ikke foreta seg, for da ville kapitalisten kunne finne sin rettferdiggjøring i historien om gjøken og egget.

Støtt de homofiles dagskrav!

Fortsett diskusjonen!

TEMA:

SIKKERHETEN

"I sitt arbeid må medlemmene etter evne følge disse retningslinjer:

.....

- beskytte medlemmene av de kommunistiske organisasjonene og andre progressive mot sikkerhetspolitiet og andre redskaper klassefienden bruker til å spionere mot folket, ..."

NKS' vedtekter kap. 1 §3.

Sikkerhetspolitikk - er det egentlig nødvendig i dagens fredelige Norge? Når jeg stiller spørsmålet, er det ikke fordi jeg sjøl er i tvil om svaret, men fordi jeg mener å ha sett en utvikling i organisasjonen i den seinere tida som berettiger at spørsmålet stilles. Konkret sikter jeg til at en god del medlemmer etterhvert har fått en sikkerhetspolitisk praksis som kunne friste en til å tru at disse folka enten ikke veit at SIPO og overvåking eksisterer, eller at de ikke ser på dette som noe så alvorlig at det bør få konsekvenser for hvordan vi skal drive vårt politiske arbeid. Sjøl ser jeg ingen grunn til å ta lettvtint på dette spørsmålet, og jeg skal i denne artikkelen prøve å si litt om hvorfor.

I den nåværende fase av det borgerlige diktaturet, hvor vi tilsynelatende er sikret en rekke borgerlig demokratiske rettigheter, kan en lett henfalle til illusjoner om Statens klassekarakter. Tallrike historiske eksempler viser at det ikke bør skje. Tvertimot viser historia at monopolkapitalen og dens stat om nødvendig er beredt og villig til å beskytte sin økonomiske og politiske makt med vold, terror og fascisme. Her burde det være nok å nevne Chile som et eksempel på hvilken situasjon en vil havne i, hvis en glemmer disse erfaringene.

Så kan en sjølsagt gjøre som SV for å slippe unna problemet - hevde som så at vi har helt andre demokratiske tradisjoner i vårt

land, sånn at dette ikke vil kunne skje her. Jeg trur at vi ganske raskt kan trekke fram en del eksempler som viser en helt annen virkelighet enn den SV operer med, og som greit kan begrunne hvorfor vi har et ganske annet syn på disse sakene. Overvåkingspolitiets omfattende virksomhet f.eks., er det ikke så lett å lukke øya for, sjøl for SV. Når vi dessuten ser hvem denne virksomheten først og fremst er retta mot, nemlig venstresida i norsk politikk, burde det være vanskelig å unngå å lukte lunta. I tillegg kan nevnes sånt som 4-timers-loven, bruk av agenter i progressive organisasjoner, oppblomstringen av diverse antikommunistiske og fascistiske organisasjoner osv. Dette er saker som klassestaten Norge bruker ganske offensivt idag, og det er oss det er retta imot.

På litt lengre sikt har monopolkapitalen sikra seg ved beredskapslover, Nato-øvelser mot "indre fiender", osv. Dette brukes defensivt idag, men på lengre sikt vil dette bli offensive våpen i klassestatens hender for å sikre deres eget herredømme.

La oss slå fast at vi kommunister ikke har noen tillit til den borgerlige legaliteten. Massevis av historiske eksepler, sammenholdt med virkeligheten av idag, gir oss ingen grunn til det.

Spørsmålet er så hvilke konsekvenser dette skal få for oss? Kommunistene har alltid hevdet at det er nødvendig å beskytte seg mot utspionering og Statens voldsapparat. Samtidig som vi benytter oss av den borgerlige legaliteten, er det nødvendig å øve opp en revolusjonær årvåkenhet og på lengre sikt legge grunnlaget for fullstendig illegal organisering. Hva dette innebærer skal jeg nå si litt nærmere om.

Det beste sikkerhetsarbeid er godt massearbeid

Massearbeidet er den grunnleggende metode i sikkerhetsarbeidet. Bare ved å spre politikken vår og skape tillit til den kan vi skaffe oss mange og gode kontakter i brede lag av folket som vil kunne beskytte oss mot utspionering og forfølgelse. Uten massebasis er vi hjelpeløse mot Statens voldsapparat. Derfor er det nødvendig at vi behersker det legale arbeidet - at vi benytter oss av alle de legale kampmulighetene vi har idag.

En del kamerater har ikke forstått dette. De har drevet sikkerhetslinja ut i den reineste paranoia og nekter seg sjøl og andre konsekvent å gjøre noe som helst, hvor som helst og overfor hvem som helst som kan avsløre at vi er kommunister eller har kommunistiske sympatier. F.eks. blir det å selge KK et sikkerhetspolitisk brudd av det helt store. I alle fall må bare en del av laget gjøre sånne saker, hevder noen, mens resten holdes illegalt. Nå mener heller ikke jeg at det er så veldig lurt f.eks. å selge KK til hybelverten som er medlem av Libertas og oberst i den militære sikkerhetstjenesten. Det er en motsigelse mellom massearbeid og sikkerhetsarbeid, og vi må alltid vurdere konkret hva som bør veie tyngst. Mitt poeng er å påpeke at det ikke kan være særlig lurt å opptre sånn at ikke en kjeft

Når det er ting som tyder på at undergravningen også har nådd inn i selve forvaltningen og årvåkenheten er minimal må man spørre: Når skal vi komme ned fra gjerdet?

— Men hvordan skal man få orden på dette igjen. Hvordan skal man kunne gjøre folk flest oppmerksomme på dette?

— Gjennom informasjon innenfor de muligheter som byr seg. Det er ikke tilstrekkelig verbalt å ta avstand fra de politiske organisasjoner og grupper som etableres og den målsetting de står for. Her etterlyser jeg også handling for å ta vare på det demokrati og det samfunn som vi skal leve og ånde i. Jeg tillater meg videre å henvise til en rekke lovbestemmelser som utvilsomt forlenget burde vært anvendt ovenfor de ulovlige krefter som driver i samfunnet. La det også være sagt at ytringsfriheten ikke

må strekkes utover alle grenser, slik at forkjørsretten erstattes av påkjørsrett.

La meg spørre: Er det noe «vettugt» menneske som virkelig mener at oppfordring til mytteri og væpnet revolusjon beskyttes av vår Grunnlovs § 100 — ytringsfriheten? Ytringsfriheten må ikke bli et fikenblad for all uanstendighet.

— Det er vel knapt noen som synes det er galt at vi motarbeider grupper som ønsker voldelig maktovertagelse, avskaffelse av demokratiet og som har som målsetting å rive ned det man har bygget opp gjennom århundrer? Er det virkelig noen som betviler at vi bør motarbeide slike grupper? Det bør iallfall ikke være noen hemmelighet lenger — at det bør gjøres. Er det politisk vanskelig å gå imot anti-demokrater?

Det er ingen hvem som helst som uttaler seg på denne måten i en samtale med Morgenbladet. Han har en menneskealders erfaring fra norsk sikkerhetstjeneste, han er jurist og bred bakgrunn for sikkerhetspolitisk vurdering. Casper Kielland-Aanesen lar seg for første gang intervjuet av en dagsavis om disse emneleilige spørsmål.

MORGENBLADET

LØRDAG 10. MARS 1973

får mulighet til å bli kjent med den kommunistiske bevegelsen og politikken vår. Det er tålmodig massearbeid og tillit i befolkningen som til sjuende og sist kan gi oss best mulig sikkerhet. Målet med sikkerhetspolitikken er derfor ikke å gjøre NKS usynlig, men minske siktbarheten.

Minske siktbarheten

På den annen side skal vi ikke bli perspektivløse i sikkerhetsarbeidet, men huske at illegal organisering før eller siden vil bli nødvendig. Dette må få konsekvenser for vårt sikkerhetsarbeid. Allerede idag må vi til enhver tid og ethvert sted bevare en del av organisasjonen vår som om den var illegal. Når det først gjelder, vil det være for seint. Hvilke konsekvenser får dette for oss?

Som jeg har nevnt - politikken vår skal vi ikke skjule - derimot den kommunistiske organisasjonen. Antall medlemmer, hvem de er, hvem som har tillitsverv, kommunikasjonslinjer osv. - alle sånne opplysninger om interne forhold skal vi holde skjult for flest mulig. Det er dette jeg mener med å minske siktbarheten. På den ene sida beskytter vi oss mot utspionering idag, på den andre sida legger vi grunnlager for fullstendig illegal organisering på lengre sikt.

De metodene SIPO først og fremst benytter seg av idag er infiltrasjon, observasjon av ledelsen, hvem de har kontakt med osv., og observasjon av grunnplanet i de kommunistiske organisasjonene. Med dette som utgangspunkt er det litt lettere å sette opp en del prinsipper for hvordan vi skal drive sikkerhetsarbeidet. Jeg tror de følgende punktene er de viktigste:

1) Medlemmene må best mulig avgrense sin viten om andre lag, medlemmer og ledelse i dette laget, ledelse på høyere plan osv. Vi må se det som en oppgave å være minst mulig nyskjerrige om sånne saker. Noen synes kanskje dette virker litt drøyt. Men for det første er dette en effektiv måte å hindre arbeidet til eventuelle agenter på. For det andre - hvis vi er enige i at det allerede nå er nødvendig å legge grunnlaget for illegal organisering, skjønner vi også at dette prinsippet må oppøves nå.

2) Det er nødvendig å beskytte ledelsen på alle plan, f.eks. ved å bruke valgte delegater til landsmøter osv. Begrunnelsen er stort sett den samme som ovenfor.

3) Det er nødvendig å vise omhyggelighet ved valg av ledelse. Bare på den måten kan vi best sikre oss mot infiltrasjon på dette plan-

et. Metodene her må være å benytte grundige kadervurderinger, kaderbiografier osv.

4) Medlemmene må konsekvent unngå å nevne interne saker i organisasjonen, navn, tall e.l. i alle situasjoner hvor det er den minste mulighet for at uvedkommende kan få tak i det. Tlf. og brev må overhodet ikke benyttes til formidling av viktige beskjeder. På lagsmøter eller i andre situasjoner må vi ta konsekvensen av at det kan være plassert en mikrofon på stedet.

Jeg har lyst til å nevne ett eksempel på hvordan det ikke skal gjøres. Et sted jeg kjenner til, blir innkallelser til interne møter o.l. delt ut av lagslederen ved at han setter seg i studentkantina og stikker beskjeden til medlemmene etterhvert som de kommer innom. Dette må jo være en ønskesituasjon for hvilken som helst SIPO-agent eller Libertas-tilhenger. Målet må være at vi planlegger sånne sider ved lagsvirksomheten og får rutiner som er sikkerhetsmessig forsvarlige.

Helt til slutt - det har ikke vært min mening med denne artikkelen å påstå at det står katastrofalt dårlig til med sikkerhetsarbeidet i organisasjonen vår. Det jeg har villet påpeke, er at det har skjedd en utglidning som er av klar høyrekarakter. Dette er en alvorlig sak. Sjel kjenner jeg til kommunister som ikke har fått jobb fordi SIPO har hatt de i kartoteket. På lengre sikt kan langt verre ting skje. Det hadde vært fint om vi kunne få en debatt i avisa om denne saken. Det er mange ting jeg ikke har kommet inn på - og andre ting, f.eks. sånn som metoder for sikkerhetsarbeidet, er det helt sikkert nødvendig å komme grundigere inn på enn det jeg har gjort. La oss få en debatt i avisa!

Vis revolusjonær årvåkenhet !

Ulf.

